

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrastilové a doc. JUDr. Petra Průchy, CSc., ve věci **žalobce: PG - SERVIS, a. s.**, se sídlem Legerova 39/1820, Praha 2, zastoupen JUDr. Petrem Macákem, advokátem, se sídlem Legerova 39, Praha 2, proti **žalovanému: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 192/2005 - 39 ze dne 6. 6. 2006, o námitce podjatosti uplatněné žalobcem proti soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslavu Hubáčkovi,

takto:

Soudce Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslav Hubáček **není** vyloučen z projednávání a rozhodnutí této věci.

Odůvodnění:

Před Nejvyšším správním soudem je pod sp. zn. 7 Afs 191/2006 vedeno řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2006, č. j. 10 Ca 192/2005 - 39.

Podáním ze dne 16. 3. 2007 žalobce prostřednictvím svého zástupce namítl podjatost výše jmenovaného soudce a svou námitku odůvodnil tím, že tento soudce byl předsedou senátu při rozhodování ve věci projednávané u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 Ca 234/2003. Předmětný spor, rozhodnutý v neprospěch žalobce, měl naprosto stejnou skutkovou podstatu jako spor, o němž bude rozhodnuto v řízení před Nejvyšším správním soudem. Z tohoto důvodu byl JUDr. Hubáček vyloučen usnesením č. j. Nao 21/2006 - 61 z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 Afs 122/2005. Žalobce se proto domnívá, že i v této věci je dán důvod pochybovat o nepodjatosti jmenovaného soudce a se zřetelem na jeho poměr k věci, případně vzhledem k tomu, že se podílel na projednávání a rozhodování o skutkově shodné věci v předchozím soudním řízení.

Námitka podjatosti byla postupem podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), předložena k rozhodnutí šestému senátu Nejvyššího správního soudu.

Soudce JUDr. Jaroslav Hubáček ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedl, že vyloučen z projednávání věci sp. zn. 7 Afs 122/2005 před Nejvyšším správním soudem

byl, protože se jako předseda senátu podílel na projednávání a rozhodování téže věci u Městského soudu v Praze. Je pravdou, že obě uvedené věci mají stejnou skutkovou podstatu. Dr. Hubáček se však domnívá, že není vyloučen z projednávání a rozhodování věci u Nejvyššího správního soudu vedené pod sp. zn. 7 Afs 191/2006, neboť se nepodílel na projednávání a rozhodování této věci v předchozím soudním řízení a nemá žádný poměr k účastníkům či jejich zástupcům ani k projednávané věci.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podjatost soudce zasahuje do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost soudce tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako jednoho z pilířů demokratické společnosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., tak je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohli být rozhodnutím soudu přímo dotčeni on nebo osoby jemu blízké ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Takové důvody zjevně dány nejsou a žalobce je ani nenamítal.

Žalobce možnou podjatost spatřuje v tom, že se shora uvedený soudce podílel na rozhodování obdobné věci před Městským soudem v Praze. Touto námitkou tak žalobce zřejmě směřuje do věty druhé předmětného ustanovení (tj. vyloučení soudce z důvodu jeho podílu na předchozím soudním řízení). Smysl a účel tohoto ustanovení spočívá ve vyjádření principu instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy jako záruky vnitřní nezávislosti soudní soustavy, a tím i práva každého na spravedlivý proces. S ohledem na specifika správního soudnictví je nutno pojem „předchozí soudní řízení“ interpretovat tak, že tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce. Totožnost věci pak bude dána totožností účastníků a předmětu řízení (předmětem řízení zde je přezkoumání určitého správního rozhodnutí). V daném případě ani sám žalovaný netvrdí, že by jmenovaný soudce rozhodoval v téže věci, ale toliko ve věci skutkově a právně obdobné. Žalobcem namítané usnesení o vyloučení JUDr. Hubáčka v jiném řízení naopak mířilo právě na situaci, v níž se tento soudce podílel na rozhodování téže věci u soudu nižšího stupně.

K této problematice se již vyjadřoval i Nejvyšší správní soud, který ve svém rozhodnutí ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, uveřejněném pod č. 53/2004 Sb. NSS,

uvedl, že podíl soudce na rozhodování v „předchozím soudním řízení“ ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který zakládá důvod pro jeho vyloučení, se týká rozhodování ve stejné věci u soudu nižšího stupně; „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala těchž účastníků.

Ze všech výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že soudce Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslav Hubáček není vyloučen z projednávání této věci.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. června 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu